

[Statsministeren]

på forhånd. Der er intet overraskende i sagen, sådan som den har udviklet sig.

Så skulle man jo tro, at når det, der var den store anstødssten for de ansvarlige partier, nemlig spørgsmålet om en obligatorisk overskudsdeling med en fælles fond, nu blev taget ud, ville det være meget let at overskue det hele og give tilslutning til planen, efter at det er en kendsgerning, at regeringen har forhandlet sig frem til adskillige ændringer i den resterende plan, som altså stort set er den gamle plan med den bemærkning, at man har taget to elementer ud, hvoraf det ene var til stor gene for den højre side i folketingsalen.

Det er derfor ikke rigtigt, at vi ikke har forhandlet. Det er derimod rigtigt, som det er sagt fra nogle partiers side her i tinget, at regeringen har forhandlet og har været lydhør over for det, der er fremført af bl. a. centrum-demokraterne, kristeligt folkeparti og for resten også af de konservative samt af venstre. Vi har åbenbart ikke været lydhøre nok, men der har i hvert fald været en imødekommenhed over for en hel del af de synspunkter og den kritik, der har været fremme, og vi har søgt at tilrettelægge det sådan, at det i dag burde være et bredere flertal, men det er der altså desværre ikke.

Man har også sagt, at det er forkert at anlægge en politik her i tinget efter princippet alt eller intet. Det er jeg meget enig i. Derfor synes jeg også, det er godt, at ikke alle partier har anlagt synspunktet alt eller intet. Regeringen lagde nok en plan frem, som var en helhedsplan. Vi sagde ikke, som man nu siger: alt eller intet. Vi sagde: det er en helhed. Vi sagde, at den balance, der er i den helhed, skal bevares, og at der, hvis man tager et eller andet element ud, skal noget andet ind, for at balancen kan blive bibeholdt. Det, vi gjorde, var jo, at vi tog, skal vi sige to sten ud, således at balancen blev holdt på et noget mere begrænset udspil, men også således at helheden og balancen blev bevaret. Det er efter min opfattelse også et udtryk for, at vi har vist imødekommenhed over for de synspunkter, der har været fremme under debatten her i tinget.

Så fører man næsten en skrækpropaganda imod partier, som tillader sig det frygtelige at gå ind i et samarbejde med regeringspartiet om at føre en indkomstpoltik, der oven i købet er så streng, at den i virkeligheden på

mange felter er i overensstemmelse med de samme partiers holdninger og synspunkter, som kritiserer de mindre partier. Jeg synes, det er uværdigt, ja, ligefrem betænkeligt for folkestyrets sag – ikke så meget socialdemokratiets sag – at man lægger det op på denne måde, som man har gjort i dag.

Jeg har også sagt en hel del om, at regeringen håber, der vil være en bred stamme, der kan bære denne løsning igennem. Jeg må rent ud sige, at stammen jo kun består af ét parti. Og dog er det jo alligevel sådan, at en meget væsentlig del bæres igennem sammen med de radikale, så måske kan jeg tillade mig at sige, at stammen består af socialdemokratiet og de radikale. For de resterende har vi altså måttet krydse os frem, men det er vilkårene i folketinget, som det er sammensat, og jeg tror også, man ude i befolkningen erkender, at det egentlig også er den fornuftigste måde at gøre det på i den givne situation.

Om den stamme vil jeg også sige, at det jo ikke er uvæsentligt, at den udgør 68 mandater her i folketinget. Det er jo ikke nogen helt uvæsentlig stamme. Jeg kan ikke lade være med at sige: tænk, hvis ikke der var den stamme i dette folketing. Hvor var så mulighederne for bare et minimum af samling og helhed over tingene henne? Derfor siger jeg: det var godt, socialdemokratiet var der som en stamme, og det var godt, der også var partier, der var villige til at forhandle med os og i fællesskab finde frem til den løsning, som vi nu engang finder.

Valget her i dag står ikke mellem på den ene side regeringens forslag og på den anden side noget, der er bedre, for der er ingen andre, der har noget, der er bedre, i hvert fald ikke, hvis man skal tage hensyn til realiteterne. Valget i dag står imellem regeringens helhedsplan i den noget reducerede form, efter at den har været forhandlet, og efter at der er vist imødekommenhed over for en række partier, og en fuldstændig uoverskuelig og meget farlig politisk og i høj grad også meget farlig økonomisk situation. Det er det, valget står imellem. Jeg er sikker på, at der vil være tilstrækkeligt med ansvarlige partier her i tinget, når vi nu i løbet af inden alt for længe skal i gang med afstemningerne.

Formanden: